

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

39994

Aşağıdaki sorularımın Sağlık Bakanı Kemal MEMİŞOĞLU tarafından Anayasa'nın 98'inci İçtüzüğü'nün 96'ncı ve 99'uncu maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Sümeyye BOZ
Muş Milletvekili

Kolluk kuvvetleri tarafından ağır işkenceye maruz bırakılan Diyar Koç'un sevk ve tedavi sürecinde yaşadıkları, sağlık hizmetinin yaşamı koruyan bir alan olmaktan çıkarılarak işkence ve sindirme mekanizmasının parçası haline getirildiğini göstermektedir. Kamuoyuna yansıyan ve milletvekili tarafından birebir aktarılan beyanlar, sağlık personelinin yalnızca ihmali değil, doğrudan tehdit ve korkutma içeren davranışlarını da ortaya koymaktadır.

Halkların Eşitlik ve Demokrasi Partisi Bingöl milletvekili Ömer Faruk Hülakü'nün cezaevi kampüsü hastanesinde Diyar Koç ile yaptığı görüşmede aktardıklarına göre; Koç, Ankara Etilik Şehir Hastanesi'nden Sincan Cezaevi'ne sevk edilirken bir kadın hemşire tarafından açık biçimde ölümle tehdit edilmiştir. Söz konusu hemşirenin, "Bunu bana teslim edin gidin. Zaten gereken neyse yaparım. Biz bunları sarı torbalarla teslim alıyorduk. Ben doğuda da görev yaptım. Eşim polis" şeklinde ifadeler kullandığı belirtilmiştir. Koç'un bu tehditler nedeniyle kendisine herhangi bir damar yolu açılmaması için kollarını sürekli kapattığı aktarılmıştır.

Aynı görüşmede Koç, sevk sırasında askerler ve infaz koruma memurları tarafından hem sözlü hem de fiziksel işkenceye maruz bırakıldığını, tekerlekli sandalyede götürülürken dahi sandalyenin bilerek sallandığını, acı çekmesinin amaçlandığını ifade etmiştir. Devam eden yoğun ağrılarına rağmen ağrı kesici taleplerinin bilinçli biçimde geciktirildiği, maruz kaldığı şiddetin rastlantısal değil sistematik olduğu belirtilmiştir.

Yaşam hakkını ve işkence yasağını korumakla yükümlü sağlık sisteminin, bu anlatımlarda doğrudan korku, tehdit ve işkenceyle iç içe geçtiği görülmektedir. Bu tablo, Sağlık Bakanlığı'nın denetim, disiplin ve insan haklarına uygun hizmet sunma yükümlülüğünü doğrudan gündeme getirmektedir.

Bu bağlamda:

1. Bir sağlık çalışanının, sevk edilen bir hastaya "sarı torba" ifadeleriyle ölüm çağrışımı içeren tehditlerde bulunması, açık biçimde sağlık eliyle işkenceye iştirak anlamına gelmesine rağmen, neden derhal görevden uzaklaştırma ve disiplin süreci işletilmemiştir?
2. Yaşam hakkını korumakla yükümlü bir sağlık çalışanının, hastada ölüm korkusu yaratan ve kollukla özdeşleşen ifadeler kullanmasının açık bir hasta hakkı ve insan hakları ihlali olduğu kabul edilmesine rağmen, bu olayda neden etkili ve şeffaf bir idari işlem tesis edilmemiştir?

3. Tehditler nedeniyle hastanın kendisine damar yolu açılmasından korktuğunu ve kollarını kapattığını aktarması, sağlık hizmetine duyulan güvenin ortadan kalktığını gösterirken, Bakanlığınız bu güven kaybını gidermek için hangi acil önlemleri almıştır?
4. Sevk süreci boyunca askerler ve infaz koruma memurlarının uyguladığı sözlü ve fiziksel işkenceye sağlık personelinin müdahale etmemesi, hatta bu sürecin bir parçası haline gelmesi, Bakanlığınız açısından neden görevi kötüye kullanma ve işkenceye iştirak kapsamında değerlendirilmemiştir?
5. Tekerlekli sandalyenin bilerek sallanarak hastanın acı çekmesinin sağlandığı ve ağrı kesici taleplerinin bilinçli biçimde geciktirildiği aktarılmışken, bu durumun tıbbi etik ve hasta hakları bakımından açık bir ihlal olduğu kabul edilmesine rağmen neden sorumlular hakkında işlem yapılmamıştır?
6. İşkence iddiaları bulunan bir hastaya ilişkin tıbbi rapor düzenlenmemesi ve avukatların rapor talebinin reddedilmesi, işkencenin belgelenmesini fiilen engelleyen bir uygulama olmasına rağmen, bu tutum Bakanlığınız tarafından neden disiplin suçu olarak ele alınmamıştır?
7. Cezaevi kampüsü hastanesinde görevli bir doktorun, “görüşmek istemiyorum” diyerek rapor vermeyi reddetmesi, hekimlik mesleğinin temel yükümlülükleriyle açıkça çelişirken, bu hekim hakkında neden idari soruşturma başlatılmamıştır?
8. Sağlık hizmetinin, kolluk şiddetini görünmez kılan ve cezasızlığı besleyen bir araca dönüşmemesi için Bakanlığınızın bağlayıcı ve denetlenebilir bir mekanizması bulunuyorsa, bu olayda neden işletilmemiştir?
9. Tutuklu ve hükümlülerin sevk ve tedavi süreçlerinde sağlık personelinin tarafsızlığını kaybettiği, kollukla birlikte hareket ettiği ve işkenceyi önlemediği yönündeki çok sayıda vakaya rağmen, Bakanlığınız neden sistematik bir politika ve denetim değişikliğine gitmemiştir?
10. Bu olayda yalnızca bireysel sağlık çalışanlarının değil hastane yönetimi, sevk zinciri ve denetim sorumluluğunu yerine getirmeyen idari kademelerin de sorumluluğu açıkken, Bakanlığınız bu kurumsal sorumluluğu neden görünmez kılmaktadır?